

5. MIJNSTEEN EN MIJNSLIK IN DE OOSTELIJKE MIJNSTREEK

5.1. ALGEMEEN

Mijnsteen en mijnslik komen in de oostelijke mijnstreek op zeer veel plaatsen voor. In het verleden (ca. 1900 - 1950) beperkte het deponeren van mijnsteen en mijnslik zich voornamelijk tot de bedrijfsterreinen van de toen actieve kolenmijnen. Later (ca. 1950 - heden) is mijnsteen en mijnslik in een groot aantal gevallen niet meer op de deponieën der mijnbedrijven gestort, maar gebruikt voor diverse doeleinden. Zo zijn onder andere oude groeves gevuld met mijnsteen en/of mijnslik. Ook werd mijnsteen bijvoorbeeld gebruikt als funderingsmateriaal voor wegen, spoorlijnen, woonwijken en industrieterreinen. Door deze toepassingen is de mijnsteen en het mijnslik verspreid geraakt over de oostelijke mijnstreek en in sommige gevallen zelfs daarbuiten. In par. 5.2 t/m 5.6 zijn alle geïnventariseerde locaties in de oostelijke mijnstreek waar mijnsteen en/of mijnslik aanwezig is (of is geweest) beschreven.

Het inventariseren van de locaties heeft plaatsgevonden middels literatuurstudie, gesprekken met vertegenwoordigers van gemeenten en andere instanties, interpretatie van luchtfotoseries van het gebied uit 1949, 1965 en 1983, en veldonderzoek (inclusief grondboringen tot maximaal ca. 4 meter diepte). Bij de beschrijvingen betreffende de mijnsteenbergen is een deel van de informatie vrijwel integraal overgenomen uit de rapporten "Studie betreffende de huidige toestand van de stortplaatsen van mijnstenen van de Limburgse mijnen" en "Nadere gegevens van enkele mijnsteendepots over de periode 1967 tot sluiting mijnen" (Greven, 1967, 1978).

In de meeste gevallen is het niet mogelijk gebleken om een uitspraak te doen over de hoeveelheden mijnsteen/-slik die op een bepaalde locatie aanwezig zijn. De in het verleden door de mijnen geproduceerde hoeveelheden mijnsteen en mijnslik komen niet overeen met de hoeveelheden die op de steenbergen en in de slikvijvers terecht zijn gekomen. Van de totale mijnsteenproductie verdween vaak een aanzienlijk deel weer ondergronds ter opvulling van verlaten mijngangen. Mijnslik werd in een aantal gevallen hergebruikt als brandstof in de ketelhuizen. Zowel mijnsteen als mijnslik werden in grote hoeveelheden doorverkocht aan derden. Om welke hoeveelheden het hierbij ging is in de meeste gevallen niet meer te achterhalen. Indien de aanwezige hoeveelheid mijnsteen of mijnslik op een bepaalde locatie bekend is, is dit in de tekst vermeld.

Er zijn tijdens het onderzoek ook situaties opgetreden waarbij de aanwezigheid of afwezigheid van mijnsteen en/of mijnslik op een bepaalde locatie niet zeker was. Vaak was in deze gevallen sprake van tegenstrijdige mededelingen van referenten of van een

tegenstrijdigheid in mededelingen van referenten en veldonderzoeks- bevindingen. Dergelijke locaties zijn op de kaart (bijlage 1) apart aangegeven.

De locaties waar mijnsteen en/of mijnsliek aanwezig is (geweest) zijn per gemeente genummerd en puntsgewijs beschreven. De nummers corresponderen met de nummers op de kaart (bijlage 1). Voor een overzicht van het huidige landgebruik op de locaties zij verwezen naar bijlage 2.